

Olet lämpimästi tervetullut tapahtumiin ja tilaisuuksiin
Joensuun adventtikirkkoon, Tikkamäentie 8 (ellei toisin mainita):

- ti 29.3. 18.00 Raamattupiiri, Psalmit
ke 30.3. 18.30 nuorten raamattupiiri Liisan ja Riikan luona
to 31.3. 17.00 Joensuun adventtinuorten kevätkokous
pe 1.4.- su 3.4. ADVENTISMI NYKYAJASSA –seminaari Siikasalmessa
18.00 Kuinka sovittaa yhteen kulttuuri ja raamatullinen usko
Ajan haasteisiin vastaaminen
Sapatin, ajanmerkkien ja adventtisanoman ydinopetusten
merkitys. Luennoitsijoina Kalervo Aromäki ja Kai Arasola
sa 2.4. Rukous- ja paastosapatti
10.00 Jumalanpalvelus, Kaarina Villa
11.00 Raamattutunti, 'Armon vaatteet -Taivaan kangaspuissa', Villa
ti 5.4. 18.00 Raamattupiiri, Psalmit
ke 6.4. 18.30 Siikasalmessa: konsertti, jossa musisoi mm. 35 pastoria
Venäjän luoteisen piirikunnan alueelta
to 7.4. 18.30 konsertti, jossa musisoi 35 pastoria Venäjältä. kolehti.
sa 9.4. 10.00 Raamattutunti, erik.lahja lähetystyön tukemiseen
11.00 radiojumalanpalvelus (taltioidaan): musiikkia, todistuksia,
saarna: Kaarina Villa (tulee ulos YLE su 17.4. klo 18.00)
ti 12.4. 18.00 Suuri Kertomus –raamattupiiri, 'Jumalan suunnitelma'
toimitta tähän menn. materiaali kevään srk. viestiin Kaarinalle
ke 13.4. 18.30 nuorten raamattupiiri Liisan ja Riikan luona
to 14.4. 18.00 johtokunnan kokous
sa 16.4. 10.00 Jumalanpalvelus,
lahja oman seurakunnan tarpeisiin
11.00 Raamattutunti,
ti 19.4. 18.00 Suuri Kertomus –raamattupiiri, 'Etuovi'
pe 22.4. 19.00 Verellä kirjoitettu –kuoromusikaali citysrk:n tiloissa, Koskik.9
käynti kävelykadulta Joelin kirjan –ovesta. Gospelryhmä
Helsingistä esittää pääsiäisteemaisen musikaalin Marjut
Häkkinen-Helmisen ohjauksessa
sa 23.4. 10.00 Jumalanpalvelus ja raamattutunti
ti 26.4. 18.00 Suuri Kertomus –raamattupiiri, 'Syntiinlankeemus'
to 28.4. 19.00 Klavikordi konsertti, Anna Maria McElwain. Vapaa pääsy.
sa 30.4. 10.00 Jumalanpalvelus ja raamattutunti
ti 3.5. 18.00 Suuri Kertomus –raamattupiiri, 'Liitto'

Huhtikuun 2011 tervehdys Joensuun adventtiseurakunnasta

"Toivon, että he rakkauden yhteen liittäminä
saisivat rohkeutta ja saavuttaisivat
rikkaimman ja syvimmän tiedon: tulisivat
tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen,
jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat
kätkeytyinä."

kirjoittaa Paavali Kol.2.:2,3

AARRE, JOTA KUKAAN EI NÄYTTÄNYT ARVOSTAVAN

Antti katseli aurinkoa ja hymyili, hänen pitkä matkansa oli loppusuoralla. Matkanteko oli tosin kysynyt kaiken hänen aikansa ja voimansa. Lisäksi hän oli jättänyt kotinsa ja rakkaimmat ihmiset etsiäkseen aarteen - aarteen, josta hänen ystävänsä Pentti oli kertonut: "Löydät aarteen kotimaastani. Se on löytämisen arvoinen ja sitä on jokaiselle tarpeeksi. Omistaessasi aarteen sinun tulee käyttää sitä."

Vain parin päivänmatkan päässä matkan kohteestaan, Antti päätti kysyä paikallisilta viimekäden tietoja aarteen sijainnista ja kuinka hänen tuli toimia saadakseen oma osuutensa aarteesta. Komeassa maatalossa asuva perhe toivotti hänet tervetulleeksi. Pian Antti otti asiansa puheeksi: "Olen etsimässä aarretta, joka ymmärtääkseni on täällä lähellä."

"Aarre?", hihkui nuorin pojista silmät pyöreinä.

"Jossain lähellä?", ihmetteli vanhin tytär.

Perheen isä katseli saappaidensa kärkiä. "Joo, tuota. Kyllä täällä on aarre. Minullakin oli osuuteni aarteesta. Muutama vuosi sitten vein sen ullakolle säilöön, mutta kun äskettäin kävin katsomassa sitä - se oli kadonnut." Maanviljelijä tuijotti edelleen saappaankärkiään.

Seuraavana päivänä Antti saapui suuren liikkeen luo. Opas johdatti hänet liikkeen omistajan puheille. Pian Antti käänsi keskustelun aarteeseen. Hymyillen ja nojautuen taaksepäin yrittäjä tuumasi: "Kyllähän täällä on aarre. Kun olin nuori ja kokematon, minäkin hankin osuuteni siitä. Panin sen myös innostuneesti käytäntöön. Ajan myötä kuitenkin opin paljon uusia asioita liiketoiminnasta ja tajusin, että aarre ei voi antaa sitä mitä halusin. Niinpä valitsin oman tapani toimia. Kuten näet, olen menestynyt todella hyvin."

Antti jatkoi matkaansa pohtien itsekseen: "Tämäpä kummallista. Pentti kertoi loistavasta aarteesta, kuitenkin ihmiset, jotka asuvat niin lähellä sitä vaikuttavat todella välinpitämättömiltä."

Antti saapui 'aarrekaupunkiin', mutta mistä hän löytäisi ihmisen, joka ohjaisi hänet aarteen luo. Varmaankin kaupungin arvostetuimmat miehet osaisivat auttaa. Antti suuntasi kulkunsa kaupunginvaltuutettu Keijo Koskipuron audienssille. Antti aloitti keskustelun: "Olen kuullut, että teidän maassanne on suuri aarre, jota on riittävästi jokaiselle etsijälle. Olen etsijä. Olette korkea virkamies, esi-isänne ovat asuneet täällä kaupungin perustamisesta lähtien. Mitä voisitte kertoa minulle aarteesta?"

Herra Koskipuro rypisti kulmakarvojaan vaivautuneesti ja katseli kattoon. "Varmaan tulitte puheilleni muun syyn tähden kun tuhlataksenne kallista aikaani joutavasta asiasta lepertelyyn." "Ei, ei", Antti väitti, "ette taida ymmärtää mistä aarteesta puhun. Olen ymmärtänyt että aarre on todella upea." Katsoen Anttia nenän varttansa pitkin herra Koskipuro sanoi: "Minulla ei ole aikaa keskustella sellaisista

asioista. Jos haluatte tietää aarteesta, kysykää pankkiirilta tai geologian professorilta. Tai vielä parempi", hän jatkoi itserakas hymy huulillaan "etsi itsellesi merirosvo."

Masentuneena kaikesta kokemastaan Antti istahti lopulta pienen puiston penkille. Synkkiin ajatuksiinsa uppoutuneena hän tuskin huomasi edes puluja, jotka kinastelivat leivänpalasta hänen jalkojensa juuressa. Hän oli pannut kaiken mitä hänellä oli löytääkseen aarteen, mutta edes nimenomaisessa kaupungissa, jossa aarteen piti sijaita, hän ei löytänyt ketään, joka olisi ohjannut hänet aarteen luo.

Vanha nainen istuutui penkin toiseen päähän. Hänen hiuksensa olivat tuulen sekoittamat ja ikivanhat kengät läpyttelivät hänen jalkojensa alla. Antti katsoi häntä muutaman kerran. Lopulta hän siirtyi lähemmä ja sanoi: "Hyvää päivää." Nainen nosti katseensa yllättyneenä. Antti jatkoi: "Niin ... minä etsin aarretta". Ilonpilke välähti naisen silmissä. Toivoo äänessään Antti kysyi: "Tiedätkö sinä tästä aarteesta?"

"Tiedänpä hyvinkin. Minulla on osuuteni tuosta aarteesta."

"Todellako ? ? "

"Kyllä. Minä ja tyttäreni asumme vanhassa huoneistossa. Mieheni tuhlassi eläessään kaiken ansaitsemansa ja enemmänkin saaden samalla vihamiehiä joka puolelta kaupunkia. Kun hän kuoli, hän ei jättänyt meille kuin suuren velan ja sotajoukollisen vihaisia ihmisiä." Nainen hymyili ja jatkoi, "mutta me löysimme aarteen! Sitä ei voi ostaa kultaharkoilla, koska kulta ei paranna sydämiä eikä muuta vihaa rakkaudeksi. Siispä ainut asia, joka saattoi tehdä meille hyvää oli aarre. Se on tehnyt meidät onnellisiksi ja sitä meidän vihamiehemme eivät voi ottaa meiltä pois."

"Mutta voit tuskin elättää itsesi, vaikka sinulla on aarre. Mitä hyötyä sellaisesta aarteesta on?" ihmetteli Antti.

"Aarre tuo rauhaa, rauhaa ja rakkautta. Se tuo myös anteeksiantamuksen, iloa, voimaa ja rohkeutta. Huomaan että olet etsinyt aarretta. Olet todella lähellä! Tule mukaani, näytän sinulle tien."

Antti seurasi. Ja hän löysi aarteen. Ahkera maanviljelijä, menestyvä liikkeenharjoittaja tai kunnioitettu kaupunginvaltuutettu eivät opastaneet häntä aarteen luo. Ei. Antin johdatti aarteen luo köyhä, ylenkatsottu nainen, joka rakasti aarretta tarpeeksi näyttääkseen Antille tien.

Mitä sinä sanot ja miten toimit, kun sinulta kysytään aarteestasi?

by Lainey Cronk - AR, July 23.1998

Yhteystietoja: www.adventtikirkko.fi/joensuu
pastori Kaarina Villa 825 005, 050- 3277 300 kaarina@adventtikirkko.fi (ma:t vp)
vanhin Kari Konola 0440- 761 405 kari.konola@hotmail.com
jk siht. Hannu Piironen 044-279 4971 hannuapiironen@hotmail.com
jäsenrek.siht. Ilmari Malinen 050- 412 2975 ilmarimalinen@suomi24.fi
Nuoret Jarno Oksanen 040- 844 6737 jarno.oksanen@dnainternet.net